

bemærke, at, skøndt den nærværende Skattelov er kommen til anden Behandling, altsaa til foreløbig Afstemning inden Hartkorns- og Galtse- ringsagen, saa vil den ikke kunne bringes til endelig Afstemning til 3die Behandling, førend bemeldte Lov er vedtagen, og det vil altsaa, paa et senere Stadium af Sagen, naar Hartkornsegaliferingsagen imidlertid maatte være undergaaet en 2den Behandling, bedre kunne bedømmes end i Dieblisset, paa hvilket Sted denne Paragraph hensigtsmæssigt finder sin Plads. Jeg skulde derfor troe, at det, hvad det formelle Spørgsmaal angaaer, er det Retteste, her at vedtage Paragraphen. Hvad nu Realiteten angaaer, saa kan jeg ikke nægte, at jeg er noget tilbøielig til at henholde mig til de Ord, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) i en anden Anledning nævnte i et foregaaende Møde, om at Sagen synes at blive tillagt en forholdsvis stor Vægt. Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Mourad) har antaget, at der var saa mange store Embeder, som derved vilde faae en Lettelse i deres Skatter, saa skal jeg overlade til min Collega, Cultusministeren, nærmere at gaae dette imøde, da jeg som Finanzminister ikke er i Besiddelse af de fornødne Data dertil; men jeg er overbevist om, at det ved nærmere Undersøgelse vil vise sig, at det ikke vil være Tilfældet i den Udstrækning, som den ærede Talers Foredrag muligt kunde give Anledning til at befrygte, og naar det ikke giver Anledning til særdeles store Afvigelser for enkelte Embeder, saa er det dog temmelig besynderligt, forekommer det mig, at ville paabyrde Staten en saa vidtløftig Mellemlægning, som det vil blive for et forholdsvis saa ringe Beløb.

Cultusministeren: Da de foregaaende Afstemninger over det foreliggende Lovudkast væsentligt synes at have ført dertil, at det, man skal søge opnaaet ved Loven, ikke saameget skal være noget nyt og gjennemgribende Princip for Fremtiden, som en bedre og lettere Forde- ling af det samme Skattebeløb, der hidtil er udrebet, saaledes, at dette Skattebeløb faldt omtrent med den hidtilværende Byrde paa dem, som tidligere havde baaret det, saa troer jeg, at ogsaa denne S. vil finde Bisfal,

fordi den just gaaer ud, synes mig, paa det samme. Med Hensyn til de Indsigelser, der nu ere reiste herimod, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger, og jeg vil da først sige, at hvorvel der her arbejdes paa at tilveiebringe en ligelig Besejning af Geistlighedens Hartkorn med det øvrige Hartkorn, saa er dog Forholdet ikke ganske svarende til, eller rettere det er meget forskjelligt fra Forholdet mellem det privilegerede og upriviligerede Hartkorn i Almindelighed, og at det derfor ikke er saa forunderligt, at man her er gaaet til Værk paa en anden Maade. Geistlighedens Hartkorn er nemlig ikke blot privilegeret i den almindelige Betydning, saaledes at der er Spørgsmaal om at udjævne Forskellen mellem privilegeret og upriviligeret Hartkorn for Geistlighedens Jorderes Vedkommende, men der er tillagt Geistligheden særlig, efter den Trang der i sin Tid erkendtes at være dertil, asmaalt Skattelettelse for dens Hartkorn, saaledes at dette slet ikke beskattes lige med det privilegerede Hartkorn, men efter en ganske særskilt Norm og det er disse særskilte Skatteletterer, der tilligemed det almindelige Privilegium skulde ophøre, for at faae en eensartet Hartkornsbetænkning, og derfor er her ikke Tale om en Erstatning af samme Art, som den der ydes Besidderen af det privilegerede Hartkorn, men der er Spørgsmaal om ikke at affordre Geistligheden et større Skattebeløb end det, man havde anerkjendt, at den kunde udrede, uden at dens Kaar leed et større Tryk end de burde lide. Naar der nu er foreslaaet, at man skulde simpelt henlægge paa Præsternes Jorderes Hartkorn den samme Skat, som paa alle andre Jorder, og derpaa indrømme de nuværende Besiddere af de enkelte Embeder en Godtgørelse for den forøgede Skat, men lade Forholdet med Tienden ganske uforandret, saa vil jeg erindre om, at der ogsaa ved Tienden finder Anomalier og Afvigelser Sted, som man lige saa meget maatte ønske have. Med Hensyn til selve Sagen skal jeg derhos gjøre opmærksom paa, at den Skattelettelse, der saaledes skulde tilstaaes de nuværende Embedsmænd i Kalde, saalænge de forbleve der, successtot vilde falde bort ikke blot ved Dødsfald, men ogsaa ved Forskyttelse til andre og bedre Embeder.